क्षेत्रज्ञोद्विविधः त्वंपदार्थीजीवः तत्पदार्थईश्वरश्व तत्रायोनिकृषितः इदानीत्याप्यमीश्वरंनिकृषयित क्षेत्रज्ञआत्माव्यापीपुराणोजगत्कारणभूतः पुरुषःपूर्णःसाक्षादपरोक्षः सचस्वयंज्योतिः नतुज्ञानस्यविषयत्वेनाश्रयत्वेनवापरोऽक्षःअजः जन्मादिशून्यः परेषांब्रह्मादीनामपिईशः नारंजीव क्षेत्रह्माक्षाद्यान्यस्यनियंतुः भगवानैश्वर्यादिषङ्गणवान् वासुदेवःसर्वभूतानामाश्रयः स्वाधीनयामाययाआत्मनिजीवे अवधीयमानःअवस्थाप्य मानः कर्मकर्तरिप्रयोगः तन्त्रियंतृत्वेनवर्तमानइत्यर्थः ॥ १३ ॥ एतत्सदृष्टांतमाह यथेति आत्मस्वरूपेणप्राणकृषेण ईशेत्नियमयित इदंविश्वम् ॥ १४ ॥ तदेवमात्मनःशुद्धत्वं संसारस्यचिमध्यात्वंपदर्श्यदानीतन्विदत्तिमाह तनुभृतदेही वयुनोदयेनज्ञानोत्पत्त्याया वन्मायांविधूयात्मतत्त्वंनवेद तावदिहभ्रमित ॥ १५ ॥ यावचविषयानुरक्तंमनएवानर्थहेतुरितिनवेदताविजवेदाभावात्परिभ्रमत्येवेत्याह नेति आत्मनोर्लिगमुपाधिभूतंमनः

क्षेत्रज्ञआत्मापुरुषःपुराणःसाक्षात्स्वयंज्योतिरजःपरेशः॥ नारायणोभगवान्वासुदेवःस्वमाययात्मन्यवधी यमानः॥ १३॥ यथाऽनिलःस्थावरजंगमानामात्मस्वरूपेणनिविष्टईशेत्॥ एवंपरोभगवान्वासुदेवः क्षेत्रज्ञ आत्मेदमनुप्रविष्टः॥ १४॥ नयावदेतांतनुष्टन्नरेद्रविध्यमायांवयुनोदयेन ॥ विमुक्तसंगोजितषर्सपत्नोवे दात्मतत्त्वंभ्रमतीहतावत्॥ १५॥ नयावदेतन्मनआत्मिलिंगंसंसारतापावपनंजनस्य॥ यन्छोकमोहामयरा गलोभवरानुवंधंममतांविधत्ते॥ १६॥ भ्रात्व्यमेनंतदद्भ्रवीर्यमुपेक्षयाऽध्येधितमप्रमत्तः॥ गुरोईरेश्वरणो पासनाक्षोजहिव्यलीकंस्वयमात्ममोषम् ॥ १०॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेरहूगणसंवादेए कादशोऽध्यायः॥ ११॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ रहूगणउवाच नमोनमःकारणविग्रहाय स्वरूपतुन्छीकृतविग्रहाय॥ नमोऽवधूतद्दिजवंधुलिंगनिगूढनित्यानुभवायतुभ्यम्॥ १॥

संसारतापानामावपनंक्षेत्रंयावन्तवेदतावद्भमतीत्यनुषंगः तापावपनत्वेहेतुः यन्मनः शोकाद्यनुबंधंममतांचिवधत्ते ॥ १६ ॥ तत्तस्मात्भातृब्यंश व्रमध्येधितंसंप्रदृद्धम् स्वयंव्यलीकं मिथ्याभूतंतथाऽप्यात्मानंमुष्णातीतितथातम् गुरुरेवहरिस्तस्यचरणोपासनमेवास्रंयस्य तथाभूतःसन् जिह्या तय ॥ १७ ॥ इतिपंचमस्कंधेटीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ द्वादशोपनरापृष्टःसंदेहेनमहीभूता सयोगीसर्वसंदे हानुपानुदिदतीर्यते ॥ १ ॥ कारणमीश्वरः तस्येवलोकसंरक्षणार्थीवियहोयस्य स्वरूपेणपरमानंद्रकाशोनतुच्छीकतोवियहोयेन हेअवधूतयोगे श्वर द्विजबंधोर्लिगेनवेषेणिनगूढोनित्यानुभवोयेनतस्मैनमः ॥ १ ॥